

1.0 Eerste verhandeling: Het uitstorten van de Geest – Inleiding

Zacharia 12:10-14: ‘Doch over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden, en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben; en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene. Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn, gelijk die rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon. En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder: het geslacht van het huis van David bijzonder en hunlieder vrouwen bijzonder, en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder en hun vrouwen bijzonder. Het geslacht van het huis van Levi bijzonder en hun vrouwen bijzonder, het geslacht van Simeï bijzonder en hun vrouwen bijzonder. Al de overige geslachten, elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder.’

Deze woorden bevatten een opmerkelijke beschrijving van een genadige gift, die God beloofd had om aan Zijn volk te verlenen in de dagen van het Evangelie. Deze gift is de Geest van genade. Ten *eerste* wordt de Verleener of Gever voorgesteld: ‘zal Ik uitstorten’. Dit geeft te kennen beiden God de Vader en God de Zoon. Ten *tweede* wordt beschreven op welke manier dit verleend wordt, namelijk in rijke mate: ‘zal Ik uitstorten’. Ten *derde* de onderwerpen of de personen die dit ondergaan: ‘over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem’. Ten *vierde* de gave zelf: ‘de Geest’ aangevuld met een toevoegsel en een uitwerking. Het toevoegsel is ‘de Geest der genade’.

De uitwerkingen zijn drieërlei. De *eerste* uitwerking is in het hart van hem die het betreft: een gebed, een smeekbede: dat is

een nederig gebed. De *tweede* uitwerking is het zien op Christus, Die vertoond wordt in Zijn lijden en dat door hun toedoen. De *derde* uitwerking is een rouwklacht om Christus. Deze rouwklacht wordt toegelicht: door de grootte hiervan. Die grootte wordt uiteengezet door een tweevoudige vergelijking: (1): de rouwklage van hem die 'bitterlijk kermt over [het verlies van] een eerstgeborene'. (2): de 'rouwklage van Hadadrimmon in het dal van Megiddon'.

Door de persoonlijkheid, verborgenheid en innerlijkheid hiervan: 'elk geslacht bijzonder'. De innerlijkheid van hun rouwklage laat primair de zuiverheid en de oprechtheid ervan zien. Zij treuren niet alleen wanneer zij in beeld zijn, maar ieder van hen in het bijzonder, wanneer dat voor anderen verborgen is, althans op dat tijdstip.

Door de overvloedigheid hiervan. Wanneer de ene familie met de andere treurt, of de gehele gemeente tezamen, zou ons dat ertoe opwekken en aansporen om te treuren met hen die treuren. Zoals betraande ogen van hen die bij ons zitten ons vaak een ongemakkelijk gevoel geven, zo doet het zien van enigen die treuren in veel gevallen de harten vertederen van hen die naar hen kijken. Hier is nu sprake van treuren waarbij dergelijke steun ontbreekt. Hun eigen hart zal hun handen genoeg werk opleveren. Hun zien op Christus zal hen doen treuren.

Om nu deze punten op een ordelijke manier te behandelen, zou ik om te beginnen kunnen spreken over de Gever en Verlener van deze gift. Ook over de wijze van verstreking en vervolgens over de onderwerpen aan wie deze gift wordt verleend. Maar iets anders is geschikter om eerst besproken te worden. Daarom spreek ik eerst over de genadige gift die God beloofd heeft in die dagen overvloedig uit te storten, namelijk de Geest. Deze wordt beschreven met de toevoeging: de Geest der genade; en Zijn uitwerking: de Geest der gebeden.

1.1 Geest van gebeden

Wij bezien nu de volgende stelling: De Geest der genade is een Geest van smeekbeden.

God omschrijft de Geest Die Hij beloofd had aan Zijn volk te geven als een Geest van smeekbeden, dat zijn nederige gebeden. Nu is de Geest van genade Die God aan Zijn volk verleent deels een Geest van aanneming en deels een Geest van wedergeboorte. Beiden vormen zij één Geest. Alleen hebben zij een verschillende manier van werken. Beiden vormen zij een Geest van gebeden. ‘Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader’ (Rom. 8:15). Wij en alle christenen ontvangen eerst de Geest der dienstbaarheid en daarna de Geest der aanneming. Wij bidden nederig en herhaaldelijk: Onze Vader. ‘En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader’ (Gal. 4:6). Wij ontvangen de aanneming tot kinderen vanwege onze verlossing door de Heere Jezus. Daarna ontvangen wij de Geest Zijns Zoons in onze harten, waarbij wij niet alleen aangenomen, maar ook wedergeboren worden en tot Gods kinderen gemaakt. Daarbij beginnen wij te roepen: Abba, Vader. Dit is de Geest van genade.

De aanneming is dat wij gemaakt en gerekend worden als Zijn eigen kinderen. Door de Geest van genade verzegelt Hij de zekerheid van onze aanneming. Hij maakt ons alzo dat wij dezelfde natuur als de Heere Jezus hebben. Dit doet Hij door ons van de Goddelijke natuur mee te delen: ‘een onverderfelijke en onbevlekkelijke en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is’ (1 Petr. 1:4). Aldus worden wij genadig zoals Hij genadig is. Heilig, verstandig en geduldig zoals Hij dat is.

Op allerlei wijze zoals de Vader is. Alleen worden die uitmuntendheden die onze natuur niet kan bevatten, voor God bewaard. Nu wordt deze Geest in de tekst de Geest van genade genoemd:

Omdat Hij vrij aan ons wordt verleend zonder enige verdienste van onze zijde. Ja, zelfs zonder enig verlangen onzerzijds. ‘Dan zal Ik rein water op u sprengen en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen en Mijn rechten zult bewaren en doen’ (Ez. 36:25-27). Met daaraan toegevoegd: *‘Ik doe het niet om uwentwil, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend; schaamt u en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israëls’* (Ez. 36:32). Dit betekent: niet vanwege enige goedheid die in u is, maar vanwege Mijn eigen heilige Naam.

Omdat Hij ons genadig maakt, evenals onze hemelse Vader dat is. Aldus worden wij door dit middel, deze Geest Gods, veranderd in de gelijkenis van onze Heere Jezus: ‘naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest’ (2 Kor. 3:18). Van de ene heerlijke genade in een andere.

De Geest wordt ook genoemd een Geest van gebeden. U leest een oproep hiervoor: ‘Met alle bidding en smeking biddende te allen tijde in den geest’ (Ef. 6:18) en ‘biddende in den Heiligen Geest’ (Jud. vs. 20). Het is de Heilige Geest in Wie wij bidden en door Wiens sterkte en kracht wij bidden. ‘Want wij weten niet wat wij bidden zullen gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen’ (Rom. 8:26). De redenen hiervan zijn deze:

Eerste reden

De eerste reden is genomen van het werk dat deze Geest van genade doet in het hart van allen die Hem ontvangen. Wanneer God de Geest van genade schenkt, wordt dat hart zich bewust van zijn vorige gebrek aan genade. Zodra de Geest van genade ons hart bezoekt, wordt het hiervan diepgaand bewust. Wij beginnen te zien dat wij geboren zijn als ‘kinderen des toorns’ (Ef. 2:3). Het doet ons zien dat wij ‘kinderen dezer wereld’ zijn (Luk. 16:8). Dat wij ‘uit den vader den duivel’ zijn (Joh. 8:44), zoals Manasse was, ‘want wederspanningheid is een zonde der toverij’ (1 Sam. 15:23). Wanneer een mens willens en wetens enige bekende zonde doet, geeft hij op datzelfde ogenblik zijn ziel aan de duivel, zoals een heks met haar lichaam en ziel doet. Daarbij verloochenen wij Gods verbond en neemt satan bezit van ons. Nu zien wij door de Geest van genade dat wij van nature ‘vervreemd’ en ‘vijanden’ van God zijn (Kol. 1:21). Dat wij ‘de zonde dienen’ (Rom. 6:6).

Aldus beginnen wij ons bewust te worden van de onzalige natuurstaat die wij met ons in de wereld hebben gebracht, waarin wij opgegroeid en waarin wij tot op heden verhard zijn. Alzo begint de arme ziel zich nu te verbazen omtrent haar vorige staat. Zij beziet dit als allergevaarlijkst en wanhopig. Nu begint de ziel te walgen en een mishagen van zichzelf te hebben. De mens klaagt en belijdt zijn slechtheid voor God. ‘Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen die niet goed waren; en gij zult een walging van uzelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen’ (Ez. 36:31). Dan herinnert hij zich zijn kwade wegen en verfoeit hij zich. Nu ziet hij zoveel ongerechtigheid in zowel hart als leven dat hij erover verwonderd is wanneer hij daaraan denkt. Vanaf nu heeft de ziel stof genoeg om zichzelf aan te klagen. U behoeft de mens niet meer te zeggen waarom hij zich moet vernederen. Dan is het: ‘Ik heb gezondigd tegen den Hemel en voor u’ (Luk. 15:18). Hij wist

genoeg wat hij zeggen moest. Hij behoefde niet naar iemand anders te gaan om onderwezen te worden. Dit is passend voor de Geest van gebeden, omdat in ons een gevoel van onze eigen staat wordt uitgewerkt.

Tweede reden

Dit zal nog meer in het bijzonder blijken wanneer u deze tweede reden erbij betreft. Deze is genomen uit de staat van hen die de Geest van genade ontvangen hebben. Wat is dit? Het is de 'Geest des levens in Christus Jezus' (Rom. 8:2). Dezelfde Geest over Wie hij spreekt in vers 15: 'Geest der aanneming tot kinderen'. Maar zo'n Geest des levens dat een onvolkomen leven is, een zwak leven. Zoals dat is van een pasgeboren kind: een waar leven, maar erg zwak. Wanneer het pijn lijdt en gekneusd wordt tijdens de geboorte, krijgt het bitter. Aldus is het ook bij een pasgeboren kind in Christus. Zodra het de Geest van genade ontvangt, voelt het zich in een koude en naakte staat. Daarna voelt het zijn eigen zwakheid en is het hongerig. Een onvolkomen leven heeft een sterk verlangen naar ondersteuning. Wanneer het gekweld wordt met enige doodsangst zal het in bijzondere mate zwoegen en streven en al het mogelijke doen om in leven te blijven.

Zodra wij de Geest van genade ontvangen hebben, bevinden wij onszelf omgord met een 'lichaam des doods' (Rom. 7:24). Nu zal elk leven dat met de dood omringd is, zodanig streven naar behoud dat u zou kunnen denken dat de stervende mens uitermate levendig is. Aldus is er geen christelijke ziel die de Geest van genade ontvangen heeft, of zij bevindt zich omringd door vijanden. 'Het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander' (Gal. 5:17). Er is binnen hem een grote strijd. Wanneer zijn hart veranderd is, keert geloof zich tegen twijfel. Zijn warmte en ijver keren zich tegen kilheid. Zijn nederigheid en zachtmoedigheid keren zich tegen

trotsheid en boosheid. Aldus streeft hij ernstig naar behoud van zijn leven. Nu heeft u niets meer nodig om een gebed te kunnen doen. Want zodra een mens zijn eigen zwakheid begint te voelen, heeft hij stof genoeg om hierover bij God en bij zichzelf te klagen. Hij ziet wat hij nodig heeft. Hem ontbreekt een geloof, een vlezen hart, een nederige geest en ijver voor Gods eer. Nu ontbreekt hem alles. Zodat hij – als ik zo mag spreken – God kan verhalen van zijn ellende en dat met enige ernst en ijver, zoals een mens die voor zijn leven vecht. Nu kan hij smeken om ieder ding dat hem kan doen leven voor Gods aangezicht en de Geest leert hem dit allemaal: ‘De Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen’ (Rom. 8:26).

Eerste gebruik

Het is een kenteken van onderzoek of wij wel of niet daadwerkelijk de Geest van genade ontvangen hebben. Wanneer wij de Geest van genade ontvangen hebben, dan ook de Geest van gebeden, van smeekbeden, van nederige gebeden. Wanneer wij de Geest van gebeden niet bezitten, hebben wij de Geest van genade ook niet ontvangen. Want ziet u, de Geest van genade geeft ons te bidden zowel de onderwerpen als de juiste manier en de woorden. De juiste onderwerpen waarvoor wij bidden. Dat wil zeggen, wanneer het zonden zijn die aan God beleden moeten worden. Of dat het genade is, wat van God verlangd wordt. Hij verleent ons die beide gevoelig en bewust. Zodat wij dan duidelijk door de Geest van genade zien wat voor ellendige deugnieten wij zijn. Hoe wij onze tijd in opstand tegen God hebben besteed. [De Geest] brengt ons te binnen onze zondige gedachten, onze vuile genegenheden, onze loze, ijdele en afkeurenswaardige woorden. Het brengt ons in herinnering welke verkeerde wegen wij bewandeld hebben, de zondagen die wij ontheiligd hebben, de ouders die wij bedroefd hebben. Wij kunnen hier een eind mee doorgaan, punt voor punt wat de onderwerpen

betreft. En wat betreft de manier waarop: met zo'n afschuw, walging, smart, schaamte en vrijmoedigheid in het belijden dat wij niet weten hoe wij onze ogen behoren op te heffen naar de hemel. Met de arme tollenaar zijn wij beschaamd en verbijsterd (Luk. 18:13). Wij blozen zoals Ezra wanneer wij overwogen wat voor leven wij geleefd hebben (Ezra 9:3). Dit is een nederige smeekbede. En wat betreft de wijze waarop wij het onderwerp van onze verlangens en wensen dienen te uiten: daarvoor draagt de Geest van genade ons ideeën aan. Wij kunnen nu bidden om een vlezen hart, om een nederige geest, om een gelovig hart, om vrede voor het geweten en om genade waardoor wij tot nieuwe schepselen gemaakt worden. Om ons geschikt te maken voor functies waartoe wij geroepen worden en daarin te wandelen zoals het christenen in onze bijzondere plaatsen betaamt.

De Geest van genade doet ons ook op de juiste wijze bidden. Dat wij daarvoor met alle vurigheid en worstelingen bidden. Aldus strijden en pleiten wij bij God daarvoor, zodat Hij niet in staat zal zijn om ons dit te weigeren. Aldus leidt Hij ons naar een Geest van kracht. Zodat zij die vroeger nimmer in staat waren om woorden in een zin op te nemen, met wat voor doel ook, nu hun oogmerk zeer kundig kunnen weergeven. In het geval dat zij zich niet goed kunnen uiten, is hun gebed het levendigste van allemaal: 'Want wij weten niet wat wij bidden zullen gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen' (Rom. 8:26). Hij zucht en kreunt wat niet in woorden uitgedrukt kan worden. Wanneer een dergelijke ziel niet kan spreken, kan zij wel zuchten, treuren en huilen bij de herinnering aan zonden begaan in het verleden en een hunkerend verlangen naar genade in het toekomstige. Zij kan buitengewoon treuren. Aldus is hier sprake van een duidelijk werk van de Geest van genade. Wanneer wij de Geest van gebed hebben ontvangen, hebben wij ook de Geest van genade ontvangen.

Om dit wat duidelijker te maken: Er zijn drie zaken waarbij de Geest ons behulpzaam is bij het ter hand nemen van enige plichten: (1) Bekwaamheid ervoor. (2) Vrijmoedigheid of vrijheid van geest erbij. (3) Hij doet ons de noodzaak gevoelen, dat wij het moeten doen.

1. Bekwaamheid. Hij is een Geest van kracht. 'Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid, maar der kracht en der liefde en der gematigdheid' (2 Tim. 1:7). Hij stelt ons op de een of andere manier in staat om te doen waartoe God ons roept.

2. Vrijheid. Aldus lezen wij: 'De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid' (2 Kor. 3:17).

3. Hij doet ons de noodzaak gevoelen: 'Want de liefde van Christus dringt ons' (2 Kor. 5:14). 'En nu, zie, ik, gebonden zijnde door den Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende wat mij daar ontmoeten zal' (Hand. 20:22).

Besef dan nu dat, wanneer God ons een Geest van gebed heeft gegeven, Hij ons dan in enige mate in staat heeft gesteld om te bidden, of wij veel zeggen of weinig. Wanneer wij konden spreken, zouden wij veel te zeggen hebben. Wanneer wij kunnen spreken, kunnen wij God vertellen van onze vorige wegen en huidige behoeften. De Geest van God is een Geest van kracht.

En wat betreft de vrijheid: vroeger was het voor [de mens] een allernaangenaamste zaak. Van dat bidden kon hij nimmer iets terechtbrengen. Het komen tot een droevig en lang gebed was erg vervelend voor hem. Maar nu is zijn hart vrij. Het gebed is nu voor hem geen moeite meer. En, ten derde, hij is niet alleen vrijmoedig, maar het is nu noodzakelijk voor hem om te bidden. Hij die vroeger sinds zijn geboorte nooit in staat was om te bidden, moet zich nu in een of andere hoek terugtrekken. Hij kan niet rusten totdat hij het gedaan heeft.

Zo is het hier gemakkelijk om te ontdekken of wij wel of niet de Geest van genade ontvangen hebben. Die gaan altijd tezamen:

alwaar een Geest van genade is, aldaar is ook een Geest van gebed.

Daartegenover: wanneer u niet kunt bidden. Wanneer u niet weet waarvoor te bidden, noch hoe u moet bidden. Wanneer u onwillig tot het gebed gaat. Als geen ander werk zo vermoeiend of inspannend voor u is als het gebed. Indien u tevreden kunt zijn om het gebed te vermijden door enige zaak waarbij u betrokken bent. Wanneer u alles opzijzet om enig onbetekend gezelschap te gerieven dat naar uw huis is gekomen. Het is mogelijk dat in sommige gevallen de zakelijke contacten van een mens enige tijd een verhindering kunnen opleveren. Maar als een mens blij is met een dergelijke gebeurtenis en hij tot het gebed komt zoals een stier naar een paal om vastgebonden te worden, word dan niet bedrogen. U zou kunnen denken dat u genade hebt, maar de werkelijkheid is dat u de Geest van genade mist. Tenzij u enige mate van bekwaamheid, vrijheid en noodzaak om te bidden kunt ontdekken. U zou nauwelijks kunnen denken dat een kind levend is wanneer het niet schreeuwt zodra het geboren is. Wanneer het stilzwijgend geboren wordt, houdt u het voor een doodgeboren kind. Wanneer u een stilzwijgend geboren christen bent, bent u doodgeboren. Wanneer u geen behoeften heeft om aan God te vragen. Wanneer u er niet naar verlangt om te bidden en u blij bent voor iedere gelegenheid om het gebed uit te bannen. Bedrieg uzelf dan niet. Waar het gebed ontbreekt, daar ontbreekt genade. Geen gebed, dan geen genade. Weinig gebed, dan weinig genade. Veelvuldigheid in het gebed bewijst de kracht van de genade.

Tweede gebruik

Een aanwijzing voor hen die een Geest van gebed missen. Hoe moeten zij het aanpakken om Die te verkrijgen? Er is geen beter middel dan dit wat in de tekst staat. Denkt u dat het een oplossing is wanneer een mens een formuliergebed zou oplezen? Ik

wil enige arme zielen niet ontmoedigen om een gebed uit een boek te gebruiken. Want ik ben van mening dat, wanneer wij enige psalmen uit een boek kunnen zingen, wij in sommige gevallen ook een gebed uit een boek kunnen bidden. Maar u kunt alleen maar goed uit een boek bidden of zingen wanneer God u de Geest van genade verleent. Rust daarom niet op uw boek, ook al verbied ik hem die kracht ontbreekt niet om boeken te gebruiken. Maar rust er in geen geval op. Want hoewel uw gebedenboek veel goede voorbeelden van gebeden bevat, weet u niet welke in uw geval geschikt zijn, tenzij u de Geest van gebed bezit. Hoewel dit boek u de onderwerpen zou kunnen geven, kan het u niet de nederigheid en vurigheid verlenen. Gebruik boeken zoals jonge zwemmers opblaashulpmiddelen gebruiken. De Geest van genade zal u voorthelpen omtrent wat u denkt en daardoor zult u God uw gedachten aangenamer kunnen delen. Arbeid daarom vooral om de Geest van genade.

Maar hoe zal ik de Geest van genade ontvangen?

In de *eerste* plaats, wanneer het God behaagt om uw ogen te openen om te zien wat voor droge ziel u heeft. Dat u zich bewust bent van de droogte van uw eigen hart, dat sap en vochtigheid nodig heeft. Daarom bent u dorstig vanwege gebrek aan genade. Dan is er gegronde hoop dat God u de Geest van genade zal verlenen. 'Want Ik zal water gieten op den dorstige en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen' (Jes. 44:3). Aan wie zal God de Geest van genade verlenen? Aan hen die droog en dorstig zijn. Die van zichzelf gevoelen dat zij dorstig zijn door gebrek aan genade. Hoewel u God nog niet Vader kunt noemen, noch op Hem kunt zien als uw vriend. Wanneer u alleen maar een dorstige ziel hebt en naar genade smacht onder het gevoel van uw eigen dorheid, dan zal God de Heilige Geest niet onthouden aan hen die Hem daarom vragen. 'En Ik zeg ulieden: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal

opengedaan worden (...) Hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven dengenen die Hem bidden!' (Luk. 11:9-13).

Stel dat God u geen Geest van genade verleent op grond van enige liefde die u in God ten opzichte van u waarneemt en enige naburige en Vaderlijke zorg die Hij aan u betoont. Wanneer God u een hart verleent om uw eigen behoeften te gevoelen en daarnaar te dorsten, zal Hij u geen steen geven wanneer u om een brood voor uw zielen vraagt. Maar Hij zal u de Geest van genade verlenen.

In de *tweede* plaats, door een ijverig horen van het Woord van God. 'Hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?' (Gal. 3:2). Dit houdt in dat Hij normaliter de Geest blaast door het blazen van Zijn Woord. Het is zo dat Hij blaast waarheen Hij wil (Joh. 3:8). Maar het is net zoals bij kerkgebouwen: wanneer er ergens enige wind is, zal die zich daaromheen keren. Alzo keert de Geest van genade Zich veelal tot de vergadering van Gods volk. Als enige adem van de Geest zich ergens roert, is het normaliter aldaar.

In de *derde* plaats, een ander middel is het volgende: 'Gij slechten, hoe lang zult gij de slechtigheid beminnen, en de spotters voor zich de spotternij begeren, en de zotten wetenschap haten? Keert u tot Mijn bestraffing; zie, Ik zal Mijn Geest ulieden overvloediglijk uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekendmaken' (Spr. 1:22-23). Dit houdt het volgende in: wanneer God een mens zoveel oprechtheid van hart verleent dat hij zijn dwaasheid en spot verlaat en zich van zijn boze wegen afkeert, zal God Zijn Geest over hem uitgieten. Dit betekent: wanneer wij weigeren om van een of andere beestachtige zonde te scheiden – zoals trots, huichelarij, enzovoort – vormt dit een verhindering om de Geest van genade over ons uitgestort te krijgen. De Geest van genade wil alleen maar komen in een hart dat in enige mate daarvoor geschikt is gemaakt. De Geest van genade wil

niet komen in een kooi van onreine lusten. Maar wanneer God een mens in zijn hart een geduldig oor verleent dat openstaat voor berisping, dat alle spot van zich aflegt en zich afkeert van zijn losse en onvruchtbare wegen, is de belofte duidelijk: 'Ik zal Mijn Geest ulieden overvloediglijk uitstorten.'

Derde gebruik

Het kan dienen om hun die de Geest van genade ontvangen hebben onderwijs te geven hoe zij de Geest van gebed kunnen vasthouden en levend houden. Want wij hebben dagelijks behoefte aan gebed en om smeking te doen, van ernstige gebeden, nederige en hartelijke gebeden, ten behoeve van onze vrienden, onze vijanden, onze kinderen, dienstknechten, broeders, buitenlandse kerken, de koninkrijken waarin wij leven. Wanneer Hij op ons de Geest van genade uitstort, zullen wij in staat zijn om onze smeekbeden ten behoeve van hen allen voor God uit te storten. Wanneer u uw hart en mond op deze weg open wilt houden, moet u de Geest van genade in uw ziel in een goede conditie houden. In welke mate de Geest van genade in u levendig is, in die mate zal de Geest van gebed in u levendig zijn. Als u het gebed levendig wilt houden, moet u de Geest van God niet bedroeven (Ef. 4:30). Wanneer u de Geest bedroeft, belemmert u het gebed.

Maar hoe kunnen wij het bedroeven van de Geest vermijden?

In de *eerste* plaats, let erop dat u geen enkele schandelijke zonde ruimte verleent. Wanneer u dit doet, zult u niet in staat zijn om te bidden. 'Verlos mij van bloedschulden, o God, Gij God mijns heils.' [David] beleed dat zijn hart onrein voor God was. Dat hij daarom zo ontmoedigd was dat hij niet wist hoe hij tot God kon komen. Totdat de Geest van God hem opnieuw zou bezoeken. Dan is het: Open mijn lippen, 'zo zal mijn tong Uw gerechtigheid vrolijk roemen' (Ps. 51:16). Alsof hij wilde zeggen dat de verontreiniging van zijn hart en handen hem besmeurde. Die

maakte het hem onmogelijk om te bidden. Daarom moet u de Geest van God niet bedroeven door binnen u enige zondigheid in hart of leven om te dragen.

In de *tweede* plaats, 'blust den Geest niet uit; veracht de profetieën niet' (1 Thess. 5:19-20) door het Woord te verzuimen, of door het gering te schatten, of door het niet bij te wonen met vreeze, geloof en gehoorzaamheid.

In de *derde* plaats, pas op voor ieder mopperen in enige tegenspoed. Wanneer God onze wil dwarsboomt en wij beginnen te klagen, zijn wij niet echt in staat om een stil gebed te doen, laat staan een nederig en vurig gebed. Wij tergen de Heilige Geest van God wanneer wij mopperen over enige tegenspoed. 'In al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel Zijns aangezichts heeft hen behouden; door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen verlost; en Hij nam hen op en Hij droeg hen al de dagen vanouds. Maar zij zijn wederspanning geworden en zij hebben Zijn Heiligen Geest smarten aangedaan; daarom is Hij hun in een vijand verkeerd, Hij Zelf heeft tegen hen gestreden' (Jes. 63:9-10). Dit laat u zien dat een mens niet kan bidden wanneer hij een onrustig en ongeduldig hart heeft, vooral niet wanneer enige zaak hem tegenzit. Nee, niet in tegenspoed, hoewel hij dan God te zoeken juist het meest nodig heeft (Hos. 5:11-15). Wij kunnen niet bidden wanneer wij tegenspoed niet op de juiste wijze verwerken en onze wil aan de wil van God onderwerpen.

In de *vierde* plaats, let er goed op dat u de geest van uw broeders niet tergt. Of laat ook uw geest niet door hen getergd worden. Elk van die beide zullen ons in ons gebed hinderen. Het zal ons belemmeren in het uitvoeren van enige geestelijke plicht op een geestelijke wijze. 'Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen. Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende' (Gal. 5:25-26). Zie hiervan een levendig voorbeeld in Mozes:

‘Want zij verbitterden Zijn Geest, zodat hij wat onbedachtelijk voortbracht met zijn lippen’ (Ps. 106:33). Hij die niet geschikt was om in Gods Naam tot het volk te spreken, was nog minder geschikt om tot God in gebed te spreken. Zie er daarom op toe dat wij niet getergd worden. Geen christen kan verstandig en met overleg bidden wanneer zijn geest getergd is. Daarom moet de Geest van genade ons altijd overheersen. Als dat niet het geval is, ontbreekt elke gelegenheid om een aangenaam gebed tot God te kunnen richten.